26/07/2020

Εσπερινός Αγ. Παντελεήμονος στην Ι.Μ. Παναγίας Δοβρά και κουρά Μοναχού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Πανηγυρικός Εσπερινός επί τη εορτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος του Ιαματικού, ημέρα κατά την οποία άγει τα ονομαστήρια του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, τελέστηκε απόψε (Κυριακή 26 Ιουλίου) στην **Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας**.

Χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σμύρνης κ. Βαρθολομαίος, ενώ έλαβαν μέρος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος και ο εορτάζων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Στο τέλος της ακολουθίας ο Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων τέλεσε την **μοναχική κουρά (ρασοευχή) του δοκίμου κ. Βασιλείου Κυνηγόπουλου, μετονομάσας αυτόν εις Μοναχόν Φιλάρετο**.

Αύριο το πρωί θα τελεστεί αρχιερατικό συλλείτουργο στον παλαιό Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας. Ο Σεβασμιώτατος θα δεχθεί ευχές μόνο κατά τη διανομή του αντιδώρου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τίς ἄν ἀξίως τούς ἄθλους ἐκ-διηγήσαιτο, Παντελεῆμον μάρτυς; ... ἄπασαν ἰδέαν τιμωριῶν ἀπε-λέγ-ξας ἀνίσχυρον, πρός τόν ἐνόν-τα σοι πόθον ὑπέρ Χριστοῦ».

Μία ερώτηση απευθύνει προς τον εορταζόμενο και τιμώμενο άγιο μεγαλομάρτυρα και ιαματικό Πα-ντε-λεήμονα ο ιερός υμνογράφος. Μία ερώτηση που δεν χρειάζεται απάντηση, γιατί είναι κατανοητό σε όλους μας ότι τα ανθρώπινα λόγια είναι φτωχά και αδύναμα για να περιγράψουν τα φοβερά βασανιστήρια και τα πολυώδυνα μαρτύρια τα οποία υπέμεινε με θάρρος και καρτερία ο νεαρός μαρ-τυς του Χριστού Παντελεή-μων. Είναι φτωχά και αδύναμα, γιατί κάθε άλλος στη θέση του θα είχε δειλιάσει, θα είχε φοβηθεί, θα είχε προτιμήσει να αρνηθεί την πίστη του προκειμένου να σώσει τη ζωή του.

Όμως ο άγιος μεγα-λο-μάρτυς Παντελεήμων ούτε δίστα-σε ακού-ο-ντας τις απειλές του ηγε-μόνος, ούτε υπολόγισε την οδύνη και τον πόνο του μαρτυρίου, γιατί η αγά-πη του Χριστού που έφλεγε την καρδιά του, γιατί η επιθυμία και ο πόθος του να είναι πάντοτε μαζί του, ο,τι και αν επρόκειτο να υπο-μείνει για χάρη του, του έδι-δαν τη δύναμη και το σθένος να αντιμε-τωπίσει όλες τις τιμωρίες που επι-νόησαν οι βασανιστές του για να τον κάνουν να αρνηθεί τον Χρι-στό.

Και αντί να φανεί εκείνος ανί-σχυρος απέναντι στην ισχύ των εργαλείων που χρησιμοποιούσαν οι διώκτες του για να τον μετα-πείσουν, αποδείχθηκαν οι διώκτες του και τα μέσα τους ανίσχυρα να καταβάλουν τη δύναμη της θε-λήσεως και της ψυχής του, με την οποία υπέμενε ο άγιος μεγαλομάρ-τυς και αθλοφόρος Παντελεήμων τις τιμωρίες που του επέβαλαν, επαναλαμβάνοντας με τη γενναία στάση του τους λόγους του πρωτο-κορυφαίου αποστόλου Παύλου: «τις ημάς χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή λιμός ... ή μάχαιρα; ... αλλ᾽ εν τούτοις πάσι υπερνικώμεν δια του αγαπήσαντος ημάς».

Έτσι απέδειξε και ο εορταζό-μενος και τιμώμενος άγιος μεγα-λο-μάρτυς Παντελεήμων ότι ο πό-θος για τον Χριστό και η αγάπη γι᾽ Αυτόν είναι η μεγαλύτερη δύναμη που έχει ο άνθρωπος και που τον καθιστά ικανό να αντέξει και μαρ-τύρια και πειρασμούς και δοκιμα-σίες και διωγμούς με τη χάρη και τη

βοή-θεια του Χριστού, ο οποίος βλε-πο-ντας την αγάπη και τη θέλη-ση του ανθρώπου να είναι μαζί του, τον ενισχύει με τη θεία του δύναμη.

Αυτός ο υπέρ Χριστού πόθος, ο οποίος έκανε τον άγιο μεγαλομάρ-τυ-ρα Πα-ντελεήμονα να μην υπο-λο-γίσει ούτε τη ζωή ούτε τον θα-νατο, αυ-τος ο πόθος που έφλεγε την ψυχή όλων των αγίων, των μαρτύρων και των οσίων της Εκ-κλη-σίας μας, οδήγησε και τα δικά σου βήματα στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά, όπου ήλθες πριν από μερικούς μήνες για να αφιε-ρώσεις τον εαυτό σου και τη ζωή σου στον Χριστό, υπό τη σκέπη της Παναγίας Μητέρας του.

Ήλθες για να βαδίσεις κάτω από τη χάρη της τη στενή και δυ-σκολη οδό της μοναχικής πολιτεί-ας, για να αγωνισθείς στο πνευματικό στα-διο των αρετών, για να προ-σπα-θήσεις να νεκρώσεις τα πάθη και τις αδυναμίες σου, για να ανα-καινίσεις τον έσω σου άνθρωπο και να μεταβάλλεις την ψυχή σου σε ευώδη κήπο αρετών και σε κα-τοικητήριο του Θεού.

Όλο αυτό το διάστημα που ζεις πλησίον μας, στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά, ως δόκιμος –εγώ βεβαίως σε γνωρίζω από πολλών ετών–, είχα πολλές φορές την ευκαιρία να δια-πιστώσω και τον ζήλο σου και τον αγώνα σου και την προσπάθειά σου να κατακτήσεις τις αρετές. Είχα πολλές φορές την ευκαιρία να διαπιστώσω από όσα πάντοτε μου έλεγες εν εξομολογήσει με πόση χαρά και διάθεση αγωνιζόσουν να προοδεύ-σεις στην κατά Χριστόν ζωή και στη μοναχική πολιτεία που επέ-λεξες για τη ζωή σου. Η υπακοή και η ταπείνωση την οποία δεί-χνεις προς τον Άγιο Καθηγούμενο αλλά και προς όλους τους πατέρες της Μονής με έπεισαν ότι πράγ-ματι η ψυχή σου θέλγεται από την αρετή και δεν υπολογίζει κανέναν κόπο για να την κατακτήσει με τη χάρη του Θεού, αποδεικνύοντας έτσι ότι είσαι όντως φίλος των αρετών.

Γι᾽ αυτό και όταν προσευχόμουν ποιο όνομα να σου δώσω κατά τη μοναχική σου κουρά, σκέφθηκα πως σε έναν φίλο της αρετής το όνομα που ταιριάζει είναι το όνο-μα που σου έδωσα, το όνομα Φιλά-ρετος.

Σου το έδωσα όμως και για έναν ακόμη λόγο, γιατί η Ιερά μας Μητρόπολη μας, η επαρχία μας, αξιώ-θηκε να προσφέρει στον Θεό έναν όσιο όντως μοναχό, που κατα-γο-ταν από τη Φυτειά, τον Γέροντα Φιλάρετο τον Κωνσταμονίτη, ο οποίος ήταν όντως γνήσιος φίλος της αρετής και γνήσιος φίλος του Θεού.

Στα δεκαοκτώ του χρόνια έφυγε από το χωριό του, από τη Φυτειά, για να πάει στην Αμε-ρική, όπου εργάσθηκε τρία περί-που χρόνια και στη συνέχεια επέ-στρεψε στην Ελλάδα. Και παρότι έφυγε από ένα μικρό, και τουρ-κοκρατούμενο εκείνη την εποχή, χωριό της Ημαθίας, και πήγε σε μία μεγαλούπολη, κατόρθωσε να

διατηρήσει την πίστη του και την αγνότητα της ψυχής και του σώ-μα-τος του και να μην πέσει σε κανέναν από τους πειρασμούς που τον περικύκλωναν.

Όταν γύρισε στη Θεσσαλονίκη, επιστρέφοντας από την Αμερική, την ημέρα μάλιστα της απελευθε-ρω-σεώς της από τους Τούρκους, στις 26 Οκτωβρίου του 1912, πήγε να προσκυνήσει τον τάφο του πολι-ούχου της μεγαλομάρτυρος αγίου Δημητρίου. Το βράδυ της ίδιας ημέρας του εμφανίσθηκε ο άγιος Δημήτριος και τον παρό-τρυ-νε να μην επιστρέψει την επόμενη ημέρα στο χωριό του, τη Φυτειά, αλλά να πάει στο Άγιο Όρος. Και ο Γέροντας υπήκουσε στον Άγιο. Βρήκε έναν αγωγιάτη, φόρτωσε τα πράγματα που είχε φέρει από την Αμερική και πήγε στο Άγιο Όρος. Όταν έφθασε εγκαταβίωσε στην πρώτη Μονή, στην οποία πήγε, στη Μονή Κωνσταμονίτου, το ησυ-χαστικό περιβάλλον της οποίας ανέπαυσε την ψυχή του, αφού προηγουμένως παρέδωσε όλα τα υπάρχοντα και τα χρήματα που είχε μαζί του στον αγωνιάτη. Μετά από εννέα μήνες στη Μονή ως δόκιμος έλαβε την κουρά και πήρε το όνομα Φιλάρετος.

Ο Γέρων Φιλάρετος αγωνίσθηκε διά βίου με ταπείνωση, με υπακοή, με ζήλο άγιο και διάθεση πολλή, ακόμη και όταν έγινε ηγούμενος, και όταν δυσκολευόταν λόγω της ηλικίας και της ασθε-νεί-ας του σώματος, τον διακονούσαν άγγε-λοι καθημερινά προκειμένου να ανταποκρίνεται στα καθήκοντά του. Και ήταν πολλοί εκείνοι οι οποίοι τον έβλεπαν να υπερίπτα-ται ενώπιον της Αγίας Τραπέζης, ενώ λειτουργούσε. Αξιώθηκε όμως και του προορατικού και διορατικού χαρίσματος και πολ-λων άλλων θείων δωρεών και αγιάσθηκε σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μαρτυρούν για την αγιότητά του σύγχρονοί μας άγιοι, όπως ο άγιος Παΐσιος, που τον γνώριζε.

Καθώς, λοιπόν, βρίσκεσαι και συ στην αφετηρία της μοναχικής σου ζωής, έχε ως υπόδειγμα υπακοής και πνευματικού αγώνος το παρά-δειγμα του Γέροντος Φιλαρέτου, αλλά και του οσίου Φιλαρέτου του ελεήμονος, του οποίου το όνομα έφερε ο Γέρων Φιλάρετος, και τον οποίο επίσης αξίωσε ο Θεός πολ-λών χαρίτων και δωρεών.

Αγωνίζου για να διατηρείς την καθαρότητα της ψυχής, του νού και του σώματός σου από παντός μολυσμού, κάνοντας πράξη στη ζωή σου την ταπείνωση και την υπακοή, οι οποίες αποτελούν τις προϋποθέσεις για την καθαρό-τητα, χωρίς την οποία κανείς δεν μπορεί ούτε να έχει τον Θεό στην ψυχή του ούτε πολύ περισσότερο να αντικρύσει το πρόσωπό του.

Αγωνίζου να αγαπάς περισσό-τε-ρο από οτιδήποτε άλλο την αρετή, γιατί έτσι θα σε συνοδεύει πάντοτε η χάρη του Θεού και θα σε αξιώνει να την καλλιεργείς και να βλέπεις τους καρπούς της στην ψυχή σου.

Αγωνίζου με όλο και περισσό-τε-ρο ζήλο, και να είσαι βέβαιος ότι με τις πρεσβείες

της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Κυρίας και προστά-τιδος της Μονής μας, και όλων των αγίων μας, ιδιαιτέρως του προ-στάτου σου οσίου Φιλαρέτου του ελεήμονος, του οσίου Γέρο-ντος Φιλαρέτου του Κωνσταμο-νίτου και του εορταζομένου αγίου μεγαλομάρτυρος και ιαματικού Παντελεήμονος, αλλά και με τις δικές μου πατρικές ευχές και προ-σευχές και τις ευχές του χορο-στα-τούντος Σεβασμιωτάτου Μητρο-πο--λίτου Σμύρνης κ. Βαρθολο-μαίου, ο οποίος είναι και παρα-δελφός σου, ως αδελφός της Ιεράς Μονής της Παναγίας Δοβρά, οι οποίες θα σε συνοδεύουν και θα σε στηρίζουν πάντοτε, καθώς και με τις ευχές του Αγίου Καθηγου-με-νου και όλων των πατέρων της Ιε-ρας αυτής Αδελφότητος, των γονέων, των αδελφών σου, της μοναχής θείας σου, η οποία ήλθε από την Κρήτη μαζί με την Αγία Καθη-γουμένη της Ιεράς Μονής και τη συνοδεία της για να παρίστανται και να προσευχηθούν κατά την όντως μεγάλη αυτή στιγμή της ζωής σου, θα προάγεσαι στην αρετή και θα επιτύχεις τον σκοπό της μοναχικής ζωής, την οποία επέλεξες επισήμως από σήμερα, που δεν είναι άλλος από την από-κτηση των αρετών και τον αγια-σμό της ψυχής σου.